

[Ministeren for offentlige Arbejder.]
ninger, nye Momenter, der kunde ændre det Billede, man havde dannet sig af denne Sag, og som kunde tænkes at ville have ændret Retsafgørelserne, hvis de havde været bekendt og var medtaget under Sagsbehandlingen for Domstolene. Af min ærede Kollegas Redegørelse for et Øjeblik siden vil det høje Ting have erfaret, at der ikke siden 1932 er fremkommet noget nyt, som kunde ændre det Billede, man i 1932 havde dannet sig af denne Sag, og som kunde tænkes at ville have paavirket Retsafgørelsen.

Jeg maa i øvrigt med Hensyn til hele Sagens Forhistorie henvise til den Redegørelse, som nu er givet af Justitsministeren, og som jeg i alle Henseender kan henholde mig til, og skal derfor nøjes med forholdsvis faa og korte Bemærkninger vedrørende den anden Side af Sagen, det mere, om jeg saa maa sige, moralske Forhold, som man har berørt i Spørgsmaalet til mig.

Den sidste Gang Retsmyndighederne afviste Fabrikant Jacobsens Anmeldelse over for Statsbanerne, var i Begyndelsen af dette Aar, og Sagen var da klarlagt saadan for mig, at Jacobsen ikke havde noget juridisk begrundet Krav paa De danske Statsbaner. Tilbage var alene det Spørgsmaal, om der forelaa et moralsk Krav, med andre Ord: Var der fra Banernes Side under Sagens Gang begaaet Fejl af en saadan Karakter, at der ud fra et Billighedssynspunkt maatte siges at være Grundlag for at søge en Erstatning til Fabrikant Jacobsen?

Det kan ikke bestrides, at der fra Statsbanernes Side er begaaet Fejl for mange Aar siden i denne gamle Sag. Det maa erkendes at være en Fejl af den paagældende Embedsmand under Statsbanerne, en Embedsmand, der for øvrigt for længst er udraadt af Statsbanernes Tjeneste, at han ikke ved Kontraktens Underskrift udtrykkeligt pegede paa den af Banerne udarbejdede Arealplan, hvorefter den meget omtalte Kiosk laa to Meter nærmere Hjørnet af Østerbrogade, end man tidligere var gaaet ud fra. Vedkommende Embedsmand burde udtrykkeligt have sikret sig, at Jacobsen var opmærksom paa dette Forhold. Dette gjorde han ikke, og det var en Fejl, men det er ogsaa for mange Aar siden erkendt af Banerne. Allerede under en Retssag i 1929 udtalte Banechefen saaledes, at der her var sket en Fejl, som Banernes Ledelse i øvrigt først blev bekendt med, da Opførelsen af Bygningen blev paabegyndt. Det var ligeledes urigtigt, at man ikke, da Fejlen var konstateret, omgaaende traf Aftale med Jacobsen om Erstatning for de ham ved den

skete Fejltagelse paaførte Ulemper og Udgifter. Men efter at have sagt dette ønsker jeg stærkt at understrege, at de her begaaede Fejl for længst er berigtiget. I 1927 udbetalte Banerne Jacobsen 3 000 Kr. til fuld Erstatning, det Beløb, han dengang krævede, og som han altsaa ogsaa fik udbetalt. Det kan med Rette siges, at Statsbanerne var noget længe om det, men det rent faktiske er dog, at Jacobsen paa dette Punkt har faaet den af ham selv forlangte Oprensning. Jeg maa derfor hævde, at dette Mellemværende mellem Jacobsen og Banerne maa betragtes som ordnet og værende ude af Verden, og at det er med Urette, at man senere har villet trække det frem som et stadig aabent og løbende Stridsspørgsmaal. Naar jeg alligevel rejste Spørgsmaalet, om der under Sagens Forløb var begaaet Fejl, der kunde aabne Mulighed for ud fra Billighedssynspunkter at yde Jacobsen en eller anden Erstatning, skyldtes dette dels Hensynet til den Omstændighed, at Sagen aabenbart fremdeles berørte Jacobsen meget pligtigt, og tillige et Ønske hos mig om at faa Sagen belyst ogsaa ud fra dette Synspunkt, for at alle Muligheder kunde siges at have været forsøgt. Efter Aftale med Jacobsen bad jeg derefter Departementschefen i Justitsministeriet om at foretage en saadan Undersøgelse, der fandt Sted i Marts og April Maaned d. A. Departementschefen har efter nøje Gennemgang af Sagen meddelt mig, at der ikke efter hans Opfattelse ud fra Billighedssynspunkter var Grundlag for at tillægge Jacobsen nogen Erstatning. Jeg har derfor ikke kunnet foretage yderligere i denne Sag. Jeg mener, efter hvad der nu foreligger oplyst over for mig, at der bortset fra de begaaede, men senere berigtigede Fejl angaaende Arealplanen, ikke med Rette kan bebrejdes Statsbanernes Ledelse noget i Anledning af dens Handlemaade i denne Sag, saavel under Sagens Behandling som ved Sagens endelige Afgørelse.

Forespørgeren (Svend E. Johansen): Allerførst maa jeg hellere opfylde Formalitetens Krav og fastslaa, at jeg naturligvis ikke er tilfreds med de Erklæringer, de højtærede Ministre har afgivet her i Dag. Maa jeg saa samtidig tilføje, at det maaske kunde se en lille Smule pretentiøst ud, at jeg har bedt to Ministre om at udtale sig i denne Sag, der øjensynlig er en Bågatel, i hvert Fald hvis man skal gaa ud fra den højtærede Trafikministers Slutning, at det kun drejer sig om, hvorvidt de 3 000 Kr., der er Tale om som Erstatning, blev betalt et Par Aar før eller senere. Naar jeg har